

Pytania prejudycjalne

Czy eksploatacja dołączonego do sieci modułu fotowoltaicznego bez własnego systemu magazynowania energii elektrycznej na służącym prywatnym celom mieszkalnym domu jednorodzinnym lub obok niego, który to moduł jest pod względem technicznym zamontowany w ten sposób, że wytwarzanie energii elektrycznej nie przekracza stale ilości energii elektrycznej ogółem zużytej przez użytkownika modułu do celów prywatnych w domu jednorodzinnym, stanowi „działalność gospodarczą” użytkownika modułu w rozumieniu art. 4 szóstej dyrektywy 77/388 (1)?

(1) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State van België (Belgia) w dniu 11 maja 2012 r. — Belgacom NV przeciwko Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (INTEGAN) i in.

(Sprawa C-221/12)

(2012/C 243/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Belgacom NV

Strona pozwana: Interkommunale voor Teledistributie van het Gewest Antwerpen (INTEGAN), Inter-Media, West-Vlaamse Energie- en Teledistributiemaatschappij (WVEM), Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE)

Uczestnicy: Telenet NV, Telenet Vlaanderen NV, Telenet Group Holding NV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 TFUE i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że przedsiębiorstwo mające siedzibę w Belgii może powołać się przed sądem belgijskim na podstawowe zasady prawa Unii, w szczególności na obowiązek przejrzystości wywodzony z powyższych artykułów, w związku z porozumieniem niewchodzącym w zakres obowiązywania dyrektyw w sprawie zamówień publicznych, na podstawie którego władze belgijskie przenoszą prawa na inne przedsiębiorstwo belgijskie bez uprzedniego zorganizowania przetargu?
- 2) Czy dążenie do unikania naruszenia istniejących, jako takich bezspornych i bardzo specyficznych ram umownych między osobą prawną prawa publicznego a niekontrolowanym przez nią prywatnoprawnym przedsiębiorstwem albo zawarcie transakcji lub ugody w celu zakończenia istnieją-

cego sporu o interpretację wskazanych ram umownych — przy czym umowa ta wynika z praw, które zostały przyznane stronom na podstawie tymczasowego orzeczenia sądu w przedmiocie środków tymczasowych, i przy czym dana działalność państwowa bez takiej ugody może ponieść znaczną szkodę i obniżenie wartości, a konsumenci w międzyczasie pozostają bez dostępu do określonych usług — może być uważane za nadrzędny względ interesu ogólnego bądź przynajmniej za obiektywną podstawę uzasadnienia, która uprawnia osoby prawne prawa publicznego do nieorganizowania przetargu i bezpośredniego udzielenia zamówienia w drodze wyjątku i z odstępniem od zasady równego uprawnienia i zakazu dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, które są ustanowione w art. 49 TFUE i 56 TFUE?

- 3) Jeżeli na pytanie drugie może zostać udzielona odpowiedź twierdząca: czy powyższa transakcja lub powyższa ugoda, aby nie ograniczać wskazanych swobód podstawowych zagwarantowanych przez prawo Unii bardziej niż jest to konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu, muszą zostać ograniczone w wymaganym stopniu dla zakończenia powstałego sporu, czy też ze względu na przyszłe różnice zdań, które są racjonalnie i logicznie związane ze sporem, strony mogą zawrzeć wykraczającą ponad to ugody, która jednocześnie gwarantuje interesy konsumentów i obejmuje maksymalizację wartości danej działalności podlegającej przeniesieniu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 14 maja 2012 r. — Demir przeciwko Staatssecretaris van Justitie

(Sprawa C-225/12)

(2012/C 243/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: C. Demir

Strona pozwana: Staatssecretaris van Justitie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 13 decyzji nr 1/80 (1) należy interpretować w ten sposób, że przepis ten podlega zastosowaniu względem materialno- lub formalnoprawnej przesłanki dla pierwszego wjazdu na terytorium państwa członkowskiego, także wówczas gdy taka przesłanka — w niniejszej sprawie tymczasowe zezwolenie na pobyt — ma również na celu zapobieganie, przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie zezwolenia na pobyt, m.in. nielegalnemu wjazdowi i nielegalnemu pobytowi i w tym zakresie może być uznana jako środek w rozumieniu punktu 85 wyroku z dnia 21 października 2003 r. w sprawach C 317/01 i C 369/01 (2) Abatay i in., który może być zaostrożony?

- 2a) Jakie znaczenie należy przypisać w tym względzie wymogowi pobytu zgodnego z prawem w rozumieniu art. 13 decyzji nr 1/80?
- 2b) Czy ma przy tym znaczenie okoliczność, że zgodnie z prawem krajowym złożenie wniosku samo w sobie prowadzi do zgodnego z prawem pobytu, dopóki wniosek jeszcze nie został rozpoznany odmownie albo czy ma tylko znaczenie, że pobyt przed złożeniem wniosku uznaje się na podstawie prawa krajowego za nielegalny?

(¹) Decyzja wydania w dniu 19 września 1980 r. przez Radę Stowarzyszeniową ustanowioną przez Układ ustanawiający stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją dotycząca rozwoju stowarzyszenia

(²) Rec. 2003, s. I-12301.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank te Rotterdam (Niderlandy) w dniu 18 maja 2012 r. — postępowanie karne przeciwko EBS Le relais Nord-Pas-De-Calais

(Sprawa C-240/12)

(2012/C 243/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank te Rotterdam

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

EBS Le relais Nord-Pas-De-Calais

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w przypadku przemieszczania drogą morską odpadów z państwa członkowskiego Unii Europejskiej (w niniejszym przypadku Francji) do państwa, którego nie obowiązuje decyzja OECD (w niniejszym przypadku Zjednoczonych Emiratów Arabskich), dochodzi do „tranzytu” w rozumieniu rozporządzeń nr 259/93 (¹) i 1013/2006 (²), gdy po drodze zawija się do portu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (w niniejszym przypadku Rotterdamu)?
- 2) Czy w odniesieniu do odpowiedzi na pytanie pierwsze czyni różnicę to, czy odpady te:
- są składowane lub przeładowywane we wspomnianym porcie lub
 - zostają wyładowane na ląd lub
 - zostają zgłoszone do wwozowej odprawy celnej?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar (Dz.U. L 30, s. 1).

(²) Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank te Rotterdam (Niderlandy) w dniu 18 maja 2012 r. — postępowanie karne przeciwko Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV

(Sprawa C-241/12)

(2012/C 243/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank te Rotterdam

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy partię oleju napędowego należy uznać za odpady w rozumieniu rozporządzeń nr 259/93 (¹) i nr 1013/2006 (²), jeżeli
- a) partia ta składa się z Ultra Light Sulphur Diesel, który został pomyłkowo zmieszany z Methyl Tertiary Butyl Ether,
 - b) partia to po dostarczeniu do kupującego — z powodu zmieszania — w oczywisty sposób nie odpowiada szczególnym właściwościom uzgodnionym między kupującym a sprzedawcą (i tym samym jest „off spec”),
 - c) zgodnie z umową sprzedawca przyjmuje zwrot tej partii — po złożeniu reklamacji przez kupującego — i zwraca cenę zakupu,
 - d) sprzedawca ma zamiar ponownego wprowadzenia do obrotu tej partii — ewentualnie po zmieszaniu z innym produktem?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:
- a) Czy w opisanych powyżej okolicznościach faktycznych można określić chwilę, od której ma to miejsce?
 - b) Czy w jakiegokolwiek chwili między dostawą do kupującego a ponownym zmieszaniu przez sprzedawcę lub na jego zlecenie partia ta przestaje być odpadem, a jeżeli tak, to w jakiej chwili?
- 3) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie, że
- a) partia ta mogła być wykorzystana podobnie jak czysty ULSD jako paliwo, ale ze względu na niską temperaturę zapłonu nie odpowiadała już wymogom (bezpieczeństwa),
 - b) na podstawie pozwolenia środowiskowego kupujący nie mógł składować tej partii ze względu na jej nowy skład,
 - c) kupujący nie mógł wykorzystać tej partii do przewidzianego celu — sprzedaży jako oleju napędowego na stacji paliw,
 - d) kupujący miał wolę zwrotu sprzedawcy na podstawie umowy sprzedaży albo nie,